

at det kan have temmelig vægtige Grunde imod sig. Det er overhovedet Noget, man altid maa betænke sig paa, at paalægge Borgerne nye Byrder, nye Ombud, som ikke tidligere have været dem paalagte, men een Ting er det jo dog, med den Art af Forretninger, mod hvis Overtagelse de Paagjældende ikke kunne gjøre anden Indvending gjældende end, at det tager dem for megen Tid, at de ikke ønske at faae saa megen Tid tagen bort fra deres private Forretninger, o. desl., og et Andet, med Forretninger, af den Natur, som de nærverende, som jo ganske vist mangfoldige Mennesker ville have ogsaa andre Indvendinger, mod at overtage end den, at den for dem medfører Tids-spilde. Der er vist mange Mennesker, som af andre Grunde ville finde det høist ubehageligt og høist utaaeligt, om de skulde være undergivne Tvang, i saa Henseende. Nu troer jeg, at det heller ikke kan negtes, at det er meget lidet ønskeligt, at disse vigtige Forretninger skulde blive udførte af Folk, der ere tvungne dertil. Det kunde vel være, at det kunde have nogen Indflydelse paa deres gode Besjergelse; der kunde jo let tænkes, saadanne Motiver til, at Bedkommende ikke ønskede at overtage disse Functioner, som ganske vist vilde have Indflydelse paa den Maade, hvorpaa de besjergede Forretningerne. Og dernæst kan jeg heller ikke troe Andet, end, at, siden det er gaaet hidtil, uden at Lovgivningen har foreskrevet det som en Tvangsplicht, at skulde være Eigsynsmand, vil det vel ogsaa kunne gaae i Fremtiden. Rigtignok skal der, efter denne Lov, paalægges dem noget foregødede Forretninger; men de faae da ogsaa en noget større Betaling derfor end den, de hidtil have faaet. Vilde man nu hertil sige, at, skjøndt det efter Lovgivningen er en frivillig Sag, om man vil overtage denne Function eller ikke, saa har det dog, i Praxis ikke været betragtet saaledes, idet man jo seer, at Justitsministeriet i enkelte Tilfælde har indtalt sig i anden Retning, og at det vel altsaa maa være det, der har gjort, at Tingen hidtil har kunnet gaae saa let, saa vil jeg svare dertil, at denne Placat af 1832 ligger dog ikke saa langt borte, at hvis der virkelig har været udnævnt Mænd til Eigsyn, som have haft væsentlige Indvendinger

derimod, at gjøre og meget nødig ere gaaede dertil, de da jo nok vilde have kunnet finde, at de ikke kunde tvinges dertil, og have søgt ad den Vej, det staaer enhver Borger oaaent, at gjøre deres Ret gjældende. Jeg har ikke villet lade dette Punkt ligge ubeværet, men vil henstille til Thingets Overveelse, om det finder, at man kan lade det gaae paa den Maade, hvorpaa det er behandlet her i Lovforslaget. Det var væsentligt kun dette Punkt, jeg vilde berøre, men, siden jeg har Ordet, skal jeg ogsaa udtale mig om et andet Punkt. Foruden at jeg kan være enig med den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Kredts (Sobiesen) deri, at § 2 neppe kan stiges at være vel redigeret. — Noget, jeg imidlertid vilde oversee, hvis der forøvrigt ikke behøvedes Forandringer i Lovforslaget (det jeg troer, at det dog nok maa kunne forstaaes saaledes) som den ærede Justitsminister har meent, at det maa forstaaes. — I et andet Punkt, som jeg nærer nogen Tvivl om, nemlig Slutningen af § 6. Der staaer nemlig i Slutningen af § 6: „Ved Selvmord eller anden pludselig Død skal altid en Læge hurtigst muligt tilkaldes, og Eigsyn af ham foretages.“ Det er jo en Bestemmelse, som naar man gennemlæser den, maa forekomme at være, og for sig ganske naturlig, saa at man ikke vil kunne have Noget derimod, at indvende, idet man nemlig ved Ordene „pludselig Død“ tænker sig en saadan Død, der indtræder uden at være bleven hidført af nogen foregaaende Sygdom eller Svagbed. Men naar man seer hen til § 21, saa findes der i den Definition paa „pludselig Død“ idet der i en Parenthes er tilføjet „uden foregaaende Dødskamp“. Følgen deraf vil altsaa være — idetmindste saaledes som jeg antager, det maa forstaaes — at en Læge altid maa tilkaldes i ethvert saadant Tilfælde, hvor Døden er indtrædt, uden at nogen foregaaende Dødskamp er bleven bemærket, selv om den er indtrædt efter en længere Tids Sygdom eller Svagelighed, og den Bedkommende rolig er hensovet; men dette troer jeg dog egentlig ikke bør kunne være Meningen. — Det maa vistnok antages, at Ordet „pludselig“ i § 6 skal forstaaes paa en anden Maade end „pludselig“ i § 1, nemlig